

Székely Csaba

FÉLELMETES

SZEREPLŐK:

JÁNOS	kísértet
PÁL	kísértet
LINDA	kísértet
MARI	kísértet
FRANÇOIS	kísértet
ANDRÉ	élő

Havas temető, éjfélkor. Egy régi kőkereszt körül kísértetek gyülekeznek: János, Pál és Linda.

JÁNOS Kedves barátaim – kísértetek! Félelmetesen jó estét kívánok!

PÁL Baljós éjféλι órát mindenkinek! Örülök, hogy látlak, Linda. Még mindig hullajól nézel ki.

LINDA Csákány.

JÁNOS Barátaim! Fontos dolg... Pali, eltakarod az asztráltestem.

PÁL Bocs. *(Félreáll János elöl.)*

JÁNOS Barátaim, fontos dolgot kell megbeszelnünk. Azért hívtalak össze, mert otthonunkat, e rémesen kietlen temetőt veszély fenyegeti.

LINDA Nem szép dolog temetőt mondani, János!

JÁNOS Tessék?

LINDA Már évek óta nem használjuk ezt a szót. Sértő.

PÁL Úgy van. Helyette sírkertet mondunk.

JÁNOS Tudom, Pali. Tehát: sírkertünket...

LINDA *(közbevág)* Ti melyik világon haltok? A „sírkert” bántó, mert arra utal, hogy mi itt vidáman kertészkedünk... holott szenvedő, itt ragadt lelkek vagyunk! Már rég nem így mondjuk.

JÁNOS Akkor hogy mondjuk?

LINDA Nyitott elhantolási létesítmény.

JÁNOS Jól van. Nyitott elhantolási létesítményünket...

PÁL *(közbevág)* Nemzeti nyitott elhantolási létesítményünket, hogy pontosak legyünk. Ugye, Linda?

LINDA Igen, ez a nemzeti purgatórium által ajánlott korrekt szóhasználat.

JÁNOS De miért nem mondhatom a dolgokat azoknak, amik?

LINDA A „temető” meg a „sírkert” szavak használata legalább olyan durva, mintha azt mondanád a miniszterelnökre, hogy „hímvarsejt”.

PÁL Akkor mit mondunk a „hímvarsejt” helyett?

LINDA Micsoda kérdés? Ezt mindenki tudja! Ugye?

JÁNOS Persze, persze. Tehát, a lényeg: nyit... nemz... hogy van? Igen.

Nemzeti nyitott elhantolási létesítményünket... veszély fenyegeti!

PÁL Milyen veszély?

JÁNOS Napok óta rémálmaim vannak tőle.

PÁL Hogy lehetnek egy kísértetnek rémálmai?

JÁNOS Engem is meglepett. Folyton azt álmodom, hogy élek.

PÁL Rettenetes.

JÁNOS Rádásul hajléktalanként.

LINDA Ez megalázó.

JÁNOS Ugye?

LINDA A szó megalázó! Nem mondhatod, hogy „hajléktalan”.

JÁNOS Akkor mit kell mondani?

LINDA Mérsékelt vagyongyarapítási lehetőségekkel működő és családi tűzhelyileg előnytelen helyzetben élő személyt.

JÁNOS Remek. Elmondhatom végre, miért hívtalak össze?

PÁL Mindnyájan ezt várjuk, János.

JÁNOS Mi vagyunk itt a legrégebben kísértő kísértetek. Én mint e létesítmény éjszakai vezetője, ezennel kinevezlek benneteket a probléma-megoldó stábommá.

LINDA De mi a probléma?

PÁL Nem lehetnék inkább a keleti parcellák vezetője? Ha már kinevezésekről van szó.

JÁNOS Nem. A probléma nagyon égető, barátaim. Pillanat. *(Kotorászni kezd a zsebében)* Ezzel kapcsolatos gondolataimat papírra vettem... Pontosabban nem én, hanem egy szellemíró. *(Tovább kotorász)* A rohadt halálba! A síromban felejtettem.

PÁL Hozd el, megvárunk.

JÁNOS Á, túl messze van a parcellám. Most sietnünk kell, mert mindjárt havazni kezd, és akkor nem látjuk egymást.

PÁL Minél inkább havazik, annál inkább hullajó.

LINDA Hú, de szellemes. Mindjárt életre röhögöm magam.

JÁNOS No, akkor megpróbálom fejből elmondani. *(Köbint)* Barátaim!

Kísértet járja be temetőnket! Azaz nemz... mhm-mhm létesítményünket!

PÁL Ez nagy újdonság, János.

JÁNOS Várj, nem fejeztem be. Kísértet, igen, járja be, hm-hm létesítményünket. A bevándorlók kísértete!

Csend.

PÁL Ennyi?

JÁNOS Nagyjából.

PÁL Más nem volt abban a beszédben? Lábjegyzet? Vagy esetleg... mondanivaló?

JÁNOS Nem, ennyi.

Csend.

LINDA De milyen bevándorlókról beszélsz?

JÁNOS Meghalhatási bevándorlókról!

PÁL Meghalhatási bevándorlók?

JÁNOS Mi az, ti nem vettétek észre?

LINDA Mit?

JÁNOS Mióta halálos vírus pusztít az élők világában, tömegesen érkeznek hozzánk a kísértetek.

Csend.

LINDA És?

JÁNOS Hogyhogy és? Nektek ez jó? Titeket nem háborít fel?

PÁL De János, mi is ugyanígy érkeztünk ide annak idején.

JÁNOS Az több száz éve volt!

PÁL Azok voltak a szép idők. Emlékszel, mennyi lázadó parasztot vágunk le?

JÁNOS Hajaj! Meg törököt.

LINDA Meg libát.

PÁL De még mindig nem értem, mi a baj az új kísértetekkel.

JÁNOS Az, hogy visszaélnék a helyzetükkel! Nem azért jönnek ide, mert nem mehetnének máshova, hanem mert itt jól érzik magukat.

PÁL Mi ezzel a gond?

JÁNOS Hát hogy... foglalják a helyet!

PÁL Milyen helyet? Egy kísértetnek nincs térbeli kiterjedése. Több millióan elférünk egy csigahéjban, és végtelen birodalom királyának képzelhetjük magunkat.

JÁNOS Igen, de... ezek mindenféle kórokozókat terjesztenek!

PÁL Ugyan már, csak az élők betegszenek meg.

JÁNOS Én vezetem ezt a rohadt temet... létesítményt, és ha azt mondom, hogy terjednek a betegségek, akkor terjednek. Ráadásul ezek állatokat is hoznak magukkal!

PÁL Nekem is van egy szellemkutyám. A síromon halt meg, úgyhogy ide temették őt is.

JÁNOS Az új kísértetek agresszívek! Nagyon durván bánnak mindenkivel.

PÁL Hogy *ők* durvák? Nem te süttetted meg Dózsa Györgyöt annak idején?

JÁNOS Nem akarsz elmenni az élet faszára most már az akadékoskodásaidal?

LINDA János, egyetlen normális érvet mondj. Mi a baj ezekkel a kísértetekkel?

JÁNOS Az, hogy... elveszik a munkánkat!

LINDA A munkánkat? Nem is tudtam, hogy dolgozunk.

PÁL Mi a mi munkánk, János?

JÁNOS Hát a kísértés! Az, hogy megijesztjük az embereket!

PÁL Igaz.

JÁNOS No, ezek a meghalhatási kísértetek idejönnek, és elveszik ezt tőlünk. Rémisztgetik a koszorúablókat, a sírgyalázókat és a szeretkezni beszőkő idiotákat. Helyettünk! Múlt éjszaka megpillantottam egy alakot, aki horogkeresztet akart fűjni az egyik sírkőre. Mire odaértem volna hozzá, három meghalhatási kísértet megelőzött.

PÁL Kellemetlen.

JÁNOS Ezt akarjátok? Munka nélkül maradni, és tétlen unalomban tölteni az örökkévalóságot?

PÁL Nem, dehogyan.

LINDA Az unalom a legrosszabb dolog a világon. Meg Báthory Erzsébet házibulijai.

JÁNOS Ha nem teszünk valamit sürgősen, nyitott khm-khm létesítményünk menekülttáborrá változik!

LINDA De mit lehet tenni?

JÁNOS Meg kell akadályoznunk, hogy még több embert temessenek ide.

PÁL Hogyan?

JÁNOS Átváltunk nappali üzemmódba. Addig ijesztgetjük a sírásókat, papokat, sírjainkra leboruló unokákat és más rokonokat, míg senki nem mer belépni ide. Kénytelenek lesznek bezárni a temetőt. Bla-bla-bla létesítményt.

Csend.

LINDA Ez amúgy nem lenne rossz ötlet, de... te nappal akarsz kísértetni?

PÁL Ez eléggé unortodox.

LINDA És veszélyes. Ránk haragítod a Kísértetszövetséget. A végén még kiátkoznak vagy ilyesmi.

JÁNOS Nehogy már a Kísértetszövetség mondja meg, mit csinálhatok a saját otthonomban! Őket bízzátok rám, meg tudom oldani. Szóval, benne vagytok?

PÁL Végül is... ha tényleg meg tudod oldani a dolgot a Szövetséggel...

LINDA Egy próbát megér.

JÁNOS Helyes! Akkor reggel ugyanitt találkozunk!

Sötét. Ugyanott, reggel. A három kísértet nyugtalan.

LINDA Nem tetszik ez nekem.

JÁNOS Micsoda?

LINDA Olyan félelmetes ez a napvilág. Úgy érzem, mintha figyelnének.

PÁL *(félénken körülnéz)* Igen. Az ember szelleme nem tudhatja, milyen veszély leselkedik rá ebben a világosságban.

LINDA *(félénken)* Aha. Bármelyik pillanatban előugorhat valahonnan egy normális ember.

JÁNOS *(erőltetett bátorsággal)* Nem kell berezlni. Normális emberek pedig nincsenek.

PÁL Honnan tudod?

JÁNOS Még nem találkoztam eggyel sem.

PÁL Én sem találkoztam még széles szájú orrszarvúval, de attól még nem zárnám ki a lehetőséget, hogy létezik.

JÁNOS Ne térjünk el a tárgytól! Tessék a feladatra koncentrálni!

Csend.

PÁL *(körülnéz)* Lehet, hogy túl korán érkezünk?

JÁNOS Nyugi, mindjárt itt lesz valaki.

LINDA Egy órája álldógalunk itt, és sehol egy látogató.

JÁNOS Csak most nyitották meg a kapukat.

LINDA Se sírásó, senki.

JÁNOS Majd jönnek.

PÁL Nem kezdhethénk el nélküük?

JÁNOS Mit?

PÁL A rémisztgetést.

JÁNOS Hogy akarsz te ebben a helyzetben rémisztgetni?

PÁL Így: húúúú, húúúú, húúúú!

JÁNOS De hogy a kurva halálba akarsz rémisztgetni, ha nincs itt senki, aki megrémülhetne?!

PÁL Jól van, csak egy ötlet volt.

LINDA *(hirtelen, ijedten)* Hallottátok ezt?!

PÁL Mit?

LINDA Valami reccsent!

JÁNOS Egy ág?

LINDA Lehet, hogy egy ember ólálkodik erre.

PÁL Futás! *(Elszalad)*

JÁNOS Állj, ne hülyüljetek már! Ezért vagyunk itt. Várjuk, hogy jöjjön egy élő.

PÁL *(megáll, a távolba néz)* Látok valakit!

JÁNOS Remek!

János és Linda odamegy Pál mellé.

LINDA Egy nénike.

PÁL Mindjárt itt lesz.

JÁNOS Ne feledjétek: ha ideér, a szart is ki kell ijeszteni belőle.

LINDA De olyan félelmetes.

JÁNOS Csak nem rezeltél be egy nénikétől?

LINDA N-nem.

JÁNOS No, akkor szedjük össze a bátorságunkat, és... bújjunk el! *(Elindul)*

PÁL Bújjunk el?

LINDA Csak nem rezeltél be egy nénikétől?

JÁNOS Sokkal hatásosabb, ha hirtelen ugrunk elő.

PÁL Ja, oké.

Elrejtőznek. Nem történik semmi. Lassan előjönnek.

LINDA *(a távolba néz)* Más irányba ment.

JÁNOS Nyomás utána! Szép lassan.

PÁL Nem is tudom, János...

JÁNOS Mit?

PÁL Ma nem igazán vagyok formában.

JÁNOS Nem vagy formában.

PÁL Igen. Szerintem jobban fel kellett volna készülnünk erre a rémisztgetésre.

JÁNOS De hát évszázadok óta ezt csináljuk! Jön egy ember, ráijesztünk.

Most is ugyanez a feladat.

PÁL Igen, de azt éjszaka szoktuk csinálni, most meg világosság van.

JÁNOS És?

PÁL És most látszik, milyenek vagyunk valójában. Néhány pattogó izécske, aki hatalmasnak meg félelmetesnek akar tűnni. De nézz ránk, nincs rajtunk semmi félelmetes. Kicsik és jelentéktelenek vagyunk.

LINDA Ez igaz.

PÁL Köszönöm, Linda.

Csend.

JÁNOS Jó. Mit javasoltok? Öltünk magunkra vámpírjelmezt, vagy mi?

LINDA A vámpírok mostanában olyan szexik.

PÁL Igen, egyáltalán nem félelmetesek. Semmi szükségem arra, hogy belém zúgjanak az élők.

LINDA Egy zombijelmez viszont működhet. Elvégre temetőben vagyunk.

- JÁNOS Nem leszünk se zombik, se vámpírok!
PÁL Esetleg farkasemberek?
JÁNOS Nem! Mi kísértetek vagyunk! Nem adjuk fel az identitásunkat!
PÁL Oké.
LINDA Tudjátok mit? Felvehetnénk egy hosszú fekete parókát!
JÁNOS Mint japán kollégáink?
LINDA Aha.
JÁNOS Nem jó. Japánok sem vagyunk. Próbáljátok máshonnan megköze-
lítani: mitől félnek legjobban az emberek?
LINDA A narancsbőrtől?
PÁL A gyerekvállalástól?
JÁNOS Ne ilyen elvontan gondolkodjatok.
PÁL Megvan! Az adóellenőröktől!
JÁNOS Erről van szó! Hát mégsem teltek el hiába az együtt töltött évszá-
zadok, ragadt rád valami.
LINDA Szóval öltözzünk adóellenőrnek?
JÁNOS Igen. Meg tudod csinálni?
LINDA Persze. Báthory Erzsébet varrónője voltam, simán elkészítem a
jelmezeket.
JÁNOS Szuper. Most menjünk lefeküdni. Reggel legyen mindenki
munkára kész, jelmezben, ahogy kell.
Sötét. Ugyanott, másnap reggel. A három kísérteten álarc.
PÁL Jön egy férfi!
LINDA Sokkal félelmetesebb, mint a nénike.
PÁL Engem kísértetiesen emlékeztet valakire.
JÁNOS Milyen nyugodtan sétál! Mintha nem is temetőben volna.
LINDA János!
JÁNOS Izé, nemzeti, tudjátok, létesítményben.
PÁL Odamenjünk hozzá?
JÁNOS Ne. Megvárjuk, hogy ideérjen, és Linda majd jól ráijeszt.
LINDA Miért pont én?
JÁNOS Mert te félsz a legjobban. Ez most a bátorság próbája.
LINDA Ne már!
PÁL Ebben van valami. Csak úgy győzhetjük le a félelmeinket, ha szembe-
nézünk velük. Ha félsz a magasságtól, mássz fel egy toronyba. Ha félsz
az oroszoktól, hívd be őket.
JÁNOS Pontosan. Itt is van, tessék félelmetesen viselkedni!
PÁL Hú.

*Megjelenik André, nyugodtan elsétál mellettük. János megböki Lindát, de
Linda tagadólag int. János odaáll André elé.*

JÁNOS Már bocsánat, de nem látja, kik vagyunk?

ANDRÉ Excuse me?

JÁNOS Rohadt halálba. Ööö... áj... ööö...

ANDRÉ Sorry?

JÁNOS Áj... Hevjú szín... ööö?

ANDRÉ I've just noticed. But I wasn't expecting you.

JÁNOS *(Lindának, sűgva)* Gyere már!

LINDA *(odamegy Andréhoz)* Jó napot!

ANDRÉ Good morning. I'm sorry but... were you expected? Had you made an appointment?

LINDA Nem tudom, mit mond. Tolmácsot szeretnék kérni.

André elmosolyodik, és kísétál. Csend.

PÁL Mondtam én, hogy a világosság nem jó.

LINDA Igen. Sötét jó, világosság rossz.

PÁL Napvilágnál nem félnek tőlünk.

LINDA Csak kinevetnek.

PÁL Ezt érdemeljük? Ennyi évszázadnyi kísértés után? Most mondd meg, János!

JÁNOS Szó sincs róla. Létesítményünk többet érdemel!

LINDA Akkor mit javasolsz?

JÁNOS Folytatnunk kell a harcot!

PÁL Nekem nincs sok kedvem hozzá.

JÁNOS Akkor is folytatjuk!

LINDA Nekem sincs.

JÁNOS Nem érdekel! Ti vagytok a problémamegoldó stábom, kötelességek folytatni!

LINDA Kötelességünk?

JÁNOS Addig nem nyugszunk, míg ezt meg nem oldottuk! Különben az idegenek jól fogják érezni magukat nálunk. Itt senki nem érezheti jól magát! Ez a kísértetek álláspontja!

LINDA Jön valaki!

JÁNOS Futás! Mármost, bújjunk el, és okozunk meglepetést!

PÁL Jó, most az egyszer.

Elbújnak. François jön sétálva. A három kísértet előugrik.

JÁNOS, PÁL, LINDA Hú!

FRANÇOIS Hú nektek is. Mi újság?

JÁNOS *(a többieknek)* A rohadt halálba. Ez a Kísértetszövetségtől jött.

FRANÇOIS Mit csináltak itt nappalnak idején?

JÁNOS Semmit. Mi csak úgy...

FRANÇOIS Csak nem éppen Szövetségünk egyezményét szegitek meg?
JÁNOS Szó sincs róla. (*Darálva*) Mi itt mindnyájan egy kísértetként és a lehető leghatározottabban ítélünk el minden, a Kísértetszövetség normáival összeegyeztethetetlen akciót, és mindent megteszünk annak érdekében, hogy a Szövetség értékeivel ellentétes megnyilvánulásokat visszaszorítsuk, és létesítményünket a kísértet-egyezmény szellemének megfelelően lakjuk be.

FRANÇOIS Ezek szerint nem igaz a hír, hogy átváltottatok nappali üzemmódba.

JÁNOS Dehogy! Ezt csak rosszindulatú kísértetek terjeszthetik, akiknek egyetlen örömforrása, hogy gyalázza a temetőnket!

FRANÇOIS A micsodát?

JÁNOS Bocsánat, a... nyitott... Megkérdezhetem, mi járatban errefelé?

FRANÇOIS Szegény bevándorlóitokat szeretném meglátogatni.

JÁNOS Ó.

FRANÇOIS Nem könnyű a helyzetük.

JÁNOS Nem, egyáltalán. Nagyon nehéz a helyzetük.

FRANÇOIS Az a szörnyű járvány, ami az élők között dúl, borzalmas pusztításokat végez. Szegények haláluk után is szenvednek tőle.

JÁNOS Igen, szegények. Tragikus.

FRANÇOIS Szeretnék meggyőződni róla, hogy szegény bevándorlók a lehető legjobb ellátásban részesülnek, és hogy itt bárki nyugodtan kísérthet.

JÁNOS Itt mindenki jól érzi magát.

FRANÇOIS Ezt örömmel hallom. (*Indul, majd megáll*) De ugye tudjátok, hogy ha nappali kísértésre akartok áttérni, számítanotok kell a Kísértetszövetség szankcióira?

JÁNOS Tudjuk, persze. Meg sem fordult ilyesmi a fejünkben.

FRANÇOIS Helyes. További hullajó éjszakai műszakot! (*Kimegy*)
Csend.

PÁL Jól megmondtad neki, János. Ilyen kemény fellépésre van szükség a Szövetséggel szemben.

LINDA Megmutattad neki, hogy a mi otthonunkban mi parancsolunk.

JÁNOS Ti itt ironizáltok, amikor ekkora a veszély?!

LINDA (*sóbajt*) Menjünk aludni.

PÁL Mehetek veled, Linda?

JÁNOS Aludni akartok, amikor még nem oldottuk meg a meghalhatási bevándorlók problémáját?!

LINDA Mégis hogy akarod megoldani ilyen körülmények között?

JÁNOS Nem nyugodhatunk, míg véghez nem vittük a tervet!

PÁL Jön valaki!

JÁNOS Nyergeljünk, barátaim, a szent cél érdekében!

LINDA Hát jó. Utoljára.

Elbűjnak. Érkezik Mari. A három kísértet előugrik.

JÁNOS, PÁL, LINDA Hú!

MARI Hú nektek is. Mi újság?

PÁL Ezer csákány és szívlapát! Ez Mari!

JÁNOS Mari, te közülünk való vagy. Mit keresel itt ilyenkor?

MARI Készülök a nagy útra. Követem a többieket.

LINDA Milyen nagy útra?

MARI Megyek én is az őshazába.

JÁNOS Levédiába?

MARI Mi a kísértetek őshazája, gyerekek?

A többiek vállat vonnak.

Köd, sötétség, ódon kastélyok, misztika...

A többiek vállat vonnak.

Szar kaja...

PÁL Anglia?

MARI Bingó. Mindenki ott van már, megyek én is a többiek után.

JÁNOS Milyen többiek után?

MARI Ti melyik világon haltok? Nem látjátok, hogy kiürült az egész hely?

Csak ti maradtatok.

Csend.

LINDA Csak mi maradtunk?

JÁNOS Ez nem igaz! Hemzseg a temető a bevándorlóktól.

MARI Azt hiszitek, itt akarnak maradni? Az első adandó alkalommal lépnek ők is jobb vidékek felé. Na, csákány, gyerekek! *(Kimegy)*

PÁL Várj! Miért ment el mindenki?

JÁNOS Nem ment el senki!

LINDA János, ha jobban belegondolok, tényleg csak mi vagyunk már.

JÁNOS Nem igaz! Tele van a temető!

PÁL Nekem meg a tököm van tele. Szevasz.

JÁNOS Barátaim! Együtt megállítjuk a meghalhatási szarháziakat, akik bajt és veszedelmet hoznak ránk!

PÁL *(Lindának)* Megyünk?

LINDA Angliába?

PÁL Aha.

JÁNOS Nagyon határozottan világossá tesszük számukra, hogy...

Pál és Linda elindul.

...hogy létesítményünk nem válhat a meghalhatási bevándorlás célpontjává, és... és...

Pál és Linda már majdnem eltűnik.

Várjatok! Mennyit kértek?

PÁL Tessék?

JÁNOS Mondjatok egy funkciót, egy... területet, amire vágytok, bármit.

LINDA Minek?

JÁNOS Mi a legnagyobb vágyad, Linda?

LINDA Mindig érdekelt a belsőépítészet. Egyszer majd művész szeretnék lenni.

JÁNOS Rendben, te leszel a legnagyobb! Sőt, mától te mondod meg, ki a művész, és ki nem az! Pali! Akarsz a külkapcsolatokért felelni? Akarod vezetni a keleti parcellákat?

PÁL Igen. Miért?

JÁNOS Olyan beosztást kaptok, hogy mindenki be fog fosni tőletek. Hatalmat adok nektek!

LINDA Jó, de mit kezdjünk a hatalommal egy kiürült nemzeti nyitott elhantolási létesítményben?

JÁNOS Azt mondom én: inkább legyünk főnökök itthon, ha üres is... mint huszadrangú, lenézett lidércek külföldön!

Csend.

PÁL Van ebben valami.

LINDA Végül is... nem is tudok olyan jól angolul.

JÁNOS Csak egyetlen dolgot kell tennetek. Harcoljatok velem!

PÁL Jó.

JÁNOS Menni fog?

LINDA Persze. Ki a bevándorlókkal a temetőnkből!

JÁNOS Ez a beszéd!

PÁL Nem akarunk tőlünk eltérő háttérrel rendelkező kísérteteket látni! Tűnjenek innen a meghalhatási bevándorlók!

JÁNOS Kifelé!

PÁL, LINDA, JÁNOS Kifelé! Kifelé! Kifelé!

Vége

Látó, 2015/8-9.